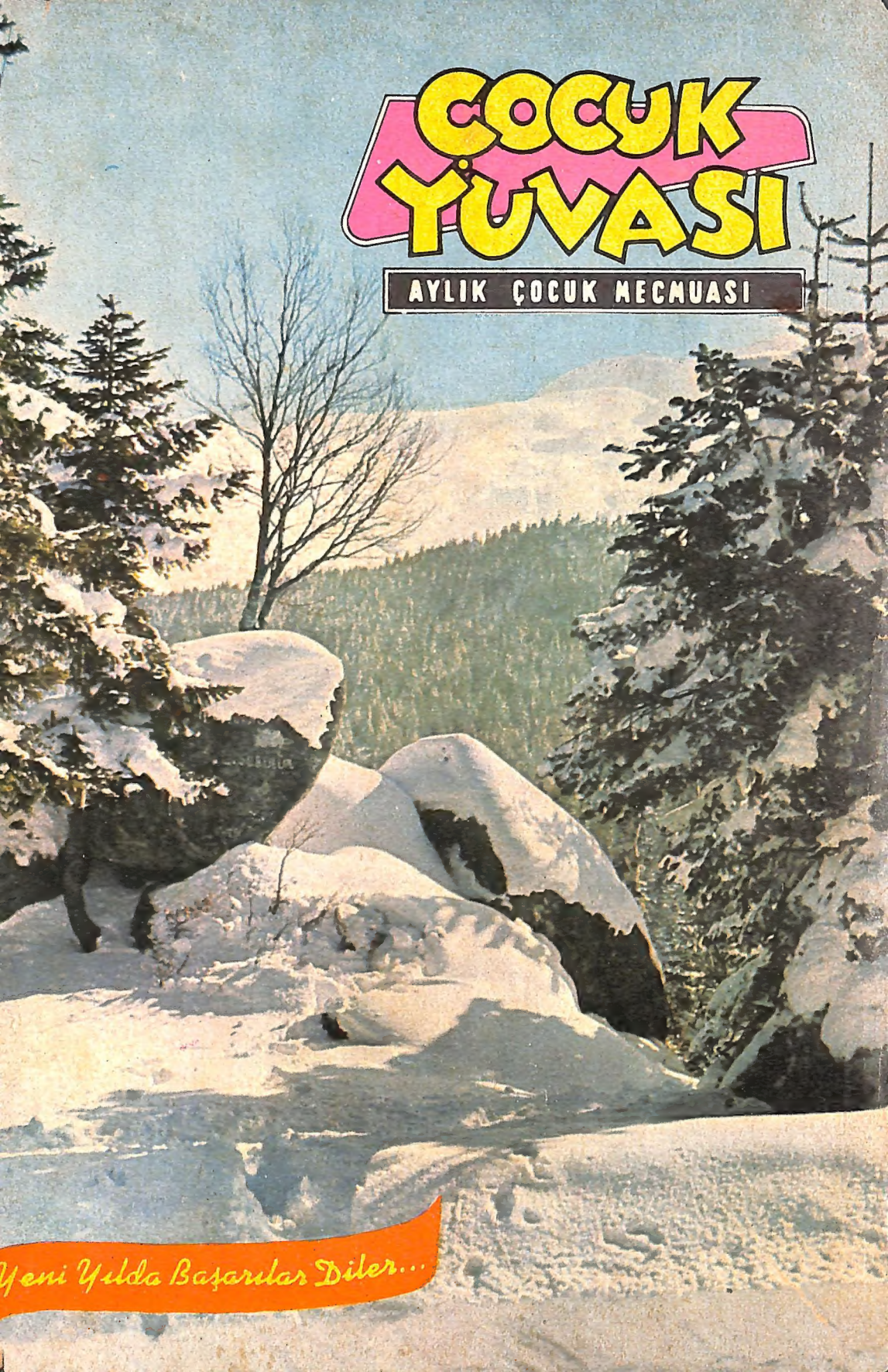
ÇOCUK
YUVASI
AYLIK ÇOCUK MECMUASI
Yeni Yılda Başarılar Diler...

ÇOCUK YUVASI
AYLIK ÇOCUK MECMUASI
OCAK 1969-YIL: 7 -SAYI: 83

Türk Ticaret Bankası
Kültür Yayın Ltd. Ort. adına
Sahibi:
TURGUT SIZMAZOĞLU

Genel Yazı İşleri Müdürü
REBİİ BARAZ

Hazırlayan ve Yazı işlerini
fiilen idare eden :
NURAN D. ŞENER

Basıldığı yer:
DURAN OFSET Matbaası
Tel:27 71 34 - 22 41 34

İDARE : Kültür Yayın Ltd
Ort. Türk Ticaret Bankası
Galatasaray - İstanbul
Telefon: 49 34 44

ABONE : Yıllık abone bedeli 10 Liradır. Bütün Türk Ticaret Bankası Şubelerinde abone kaydedilir. Banka Şubesi olmayan yerde abone olmak isteyenler mecmuanın adresine 10 Lira göndererek abone olabilir.

ÇOCUK YUVASI
TÜRK TİCARET BANKASI'nın
BİR KÜLTÜR HİZMETİDİR.

uyar, rengi parlaktır. İçen hayat bulur. Bil bakalım aslım nedir?

Oya - Bildim, bildim su!

Kar - Mademki aslımı öğrendin. Şimdi dinle: Sıcak günlerde hafiflerim; sen görmeden kanatlanır, yükselirim. Benim gibi arkadaşlarla birleşirim. Bizi rüzgâr sürükler, gideriz. Bil bakayım, ben neyim?

Oya - A... Bunu da bildim: bulut, bulut!..

Kar - Bu keyfim çok sürmez, göklerdeki yolumda biraz üşüdüm mü, evvelki hafifliğim kalmaz, ağırlaşırım. Pamuk gibi beyaz rengim gider, siyahlaşırım. Benim öyle marifetlerim vardır ki, güneş benden geçerken senin gördüğün, fakat benim göremediğim yedi renkli kuşak olurum. Çoğunuz benim altımdan geçmeği düşünürsünüz. Bildin mi?

Oya - Ah, hiç bilmez olur muyum: gökkuşağı!.. Benim en çok hoşuma giden şey odur.

Kar - Bakalım bunu da bulacak mısın: Çiftçi beni bekler. Tarlaya bıraktığı tohuma can veren benim. Ben olmazsam o büyümez. Güneş onu yakar, kavurur.

Oya - Güzel kar parçam. Hiç bilmez miyim onu ben. Sen o zaman yağmursun; damlardan, oluklardan akarsın. Geceleyin yatağımdan senin tıp, tıp akışını duyar, hoşlanırım.

Kar - Ben yeryüzünde o kadar çok yer kaplarım ki, sen dörtte birinde otursun, ben dörtte üçünde. Etrafına şöyle bir göz at. Bahçen benim karhalimle dolu. Uzaklara dön: Her yer beyaz örtüm altında. Çoğalan hastalıkların mikroplarını ben öldürürüm. Güz zamanı ekilen tohum-

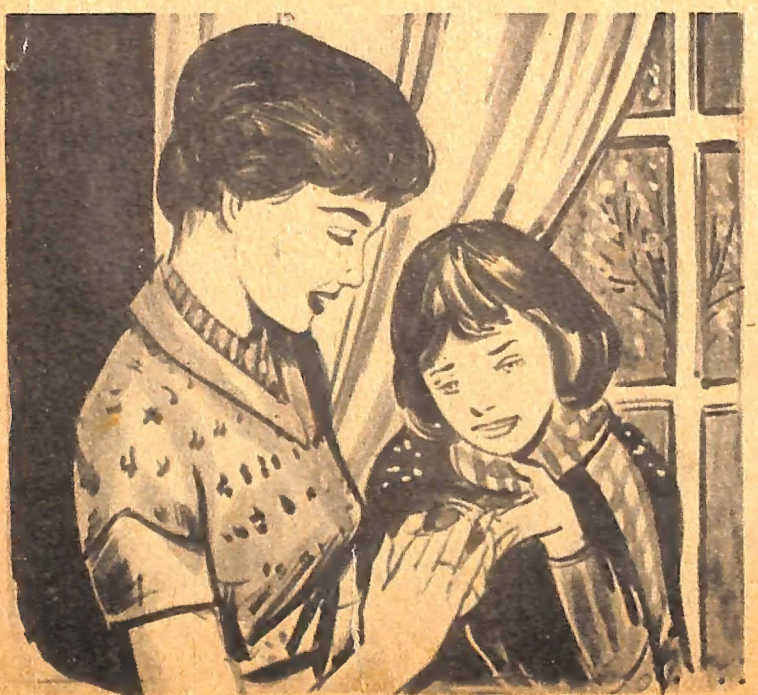

ları bütün kış ben beslerim. İnsanlar benimle kar topu oynarlar. Üzerimde dünyanın en güzel kış sporlarını yaparlar. Dağların tepelerinde birikir, yazın suları çekilmeğe başlıyan derelere, nehirlere ben can veririm. Baharda yağmur olarak düştüğüm zaman çayırlar, ağaçlar yeşerir... Sizin gibi sevimli kuşlar da, tabiatın bu uyanmasını şakrak sesleriyle kutlarlar. Bu gece çok soğuk... Sana bir oyun öğreteyim de yap. Çeşmeden beni bir şişeye doldur, ağzını kapa, bahçedeki havuzun kenarına bırak. Bak, ne göreceksin.

Oya, bu konuşmadan sonsuz tat aldı. Avucunda küçük kar parçasıyla içeriye girdi. Odaları çok sıcaktı, annesine yaklaşınca:

-Anneciğim, bak avucumdaki kara! dedi.

Fakat zavallı Oya, lâfını tamamlıyamadı. Sıcak oda kar billurunu eritmiş, avucunda bir damla su kalmıştı. Moraran ellerini sobaya tutmağa giderken, karla konuştuklarını düşünüyor, pek çok şeyler öğrendiğine memnun oluyordu. Küçük Oya, eline baktığı zaman büsbütün şaşırdı; küçücük damla da hafiflemiş, sıcak sobanın yanında ısınmış, uçmuş, kaybolmuştu.

Ertesi sabah, karın öğrettiği muzipliği anlamak için, gece bahçede bıraktığı şişedeki suyun ne olduğunu görmeğe gitti. Şişe kırılmış, parça-parça olmuş, orada, şişe kalıbında buz kalmıştı.

Oya düşünüyordu: bir damla su kaç hale girmişti!

ANSİKLOPEDİ

ESKİ TÜRKLER NASIL YEMİN EDERDİ?

Biz Türkler yemin etmeğe "And içmek" deriz. Çünkü bizim dedelerimizin yemini bir şey içmekle olurdu. Hun'lar bir at keserek kanını içmek suretile yemin ettikleri gibi, İskit Türkleri de kendi kanlarını karıştırırlar ve buna ok, kılıç, mızrak gibi silâhlarının uçlarını sokarak yemin etmiş olurlardı.

Sonraları demirden yapılan silâhlar üzerine yemin edilmek âdet olmuştur. Çünkü demir Türklerce çok mukaddesti.

Şimdi de ordumuzda aynı şekilde, silâhlara el bastırarak yemin ettirilir.

Zaten özü sözü doğru olan Türke her zaman yemin temek yakışmaz. Çünkü hamuslu insanın sözü birer yemin olmalıdır.

BAYRAĞIMIZIN TARİHİ

Osmanlı devleti istiklâlini kazandığı zaman Selçukî hükûmeti bu istiklâli tanıdığına işaret olmak üzere Osmanlılara bir ak sancak göndermişti. İşte Osmanlı devletinin ilk bayrağı bu suretle beyaz olmuştur. Sonraları bu bayrağı altın sırma ile işlemeli olan Fâtiha sûresi yazılmış ve ayrıca Hazreti Ali'nin kılıcı olan Zülfikar resmedilmiştir. Daha ileriki zamanlarda padişahlar kendileri için bir kırmızı sancak kabul etmişlerdi. Bu sancak, harp zamanları çıkarılıyordu.

Yavuz Sultan Selim Kahireyi zaptettikten sonra Peygamberimizin yeşil sancağını alarak Şam'a getirmişti. Yalnız bu sancakı şerif pek eskimiş olduğundan üstündeki yazılar yeşil bir zemin üzerine dikilerek başka bir sancak yapıldı. Bu mübarek sancak kıymetli bir bohçada muhafaza edilerek harplere götürülürdü. Fakat hiç açılmazdı. Yalnız İkinci Sultan Mahmut yeniçeri ocağını kaldırırken bu sancakı şerifi açtırmış ve:

-Dinini, milletini sevenler sancakı şerif altında toplanarak yeniçerilerden bu memleketi temizlesin, diye tellâllar bağırtarak halkı bu sancak altına toplamıştı. Üçüncü Selim zamanında da kırmızı sancağa ay yıldız konulmuştur.

ELMER

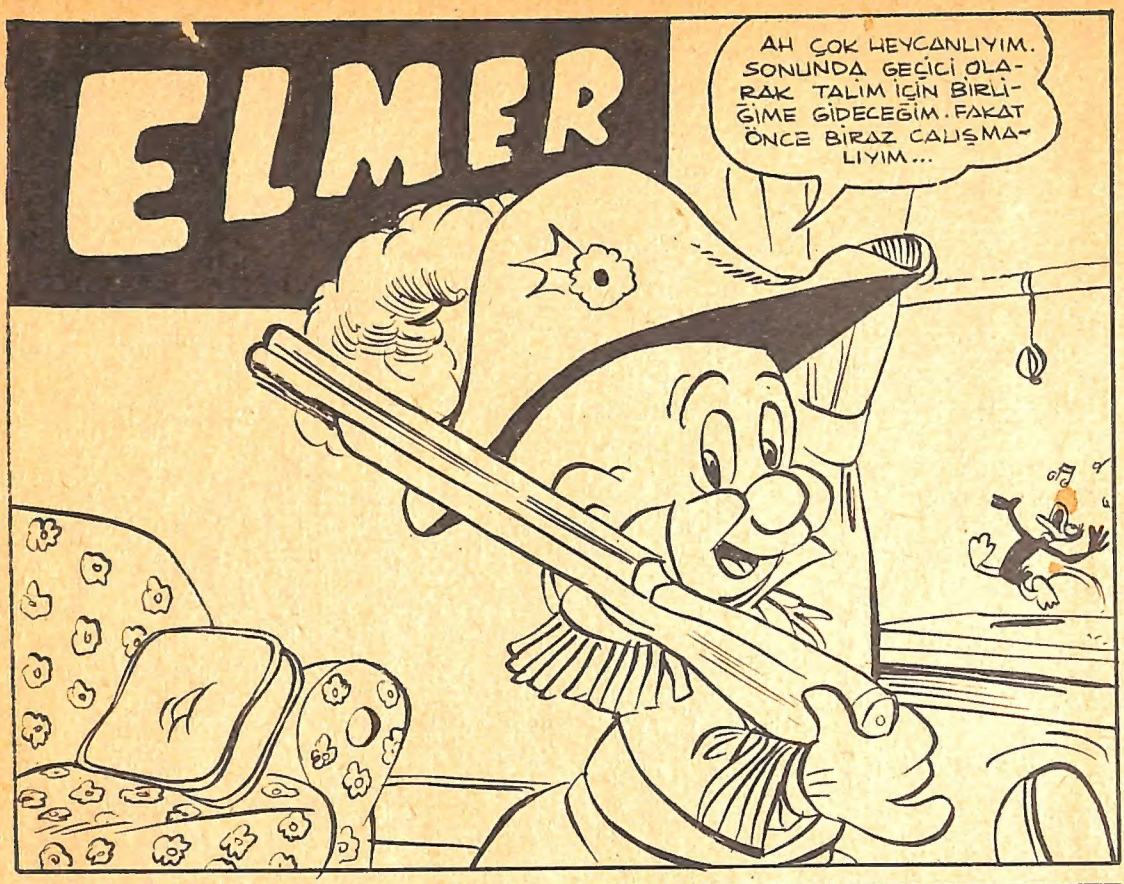
AH ÇOK HEYCANLIYIM. SONUNDA GEÇİCİ OLARAK TALİM İÇİN BİRLİĞİME GİDECEĞİM. FAKAT ÖNCE BİRAZ ÇALIŞMALIYIM...

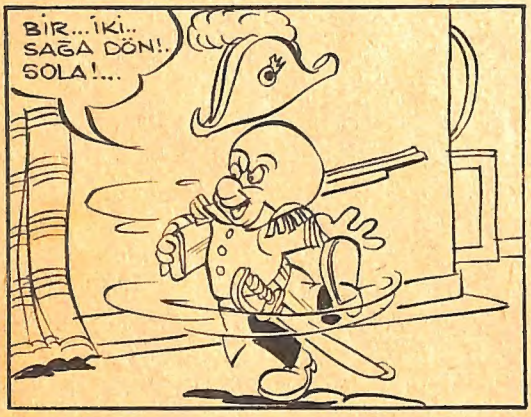
BİR...İKİ.. SAĞA DÖN!.. SOLA!...

SOL..SAĞ..SOL..SAĞ.
OOHHH! ELMER'İN DANS DERSLERİNİ SEYRETMELİYİM....

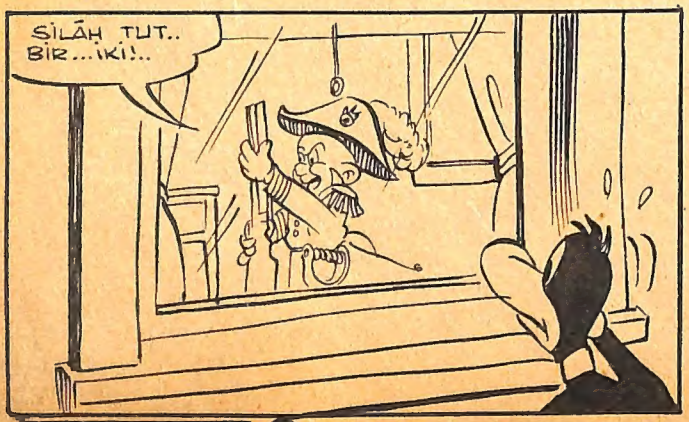
SİLÂH TUT.. BİR...İKİ!..

OLUR ŞEY DEĞİL. NE YAPIYOR BU KEZ?. AÇAİP BİR ÜNİFORMA GİYMİŞ....

VAY!. AMA OLAMAZ BU... ELMER HAİN BİR ADAM MI OLMUŞ!.

DÜŞMAN ORDUSU ÜNİFORMASI İLE TALİM YAPIYOR!.
HOP BİR.. İKİ!..

FAKAT DAHA İLERİ GİDEMEZ BEN ONA YAPACAĞIMI BİLİRİM GÖRÜR O!...

AL SANA BALTALIYICI!...
OOF!

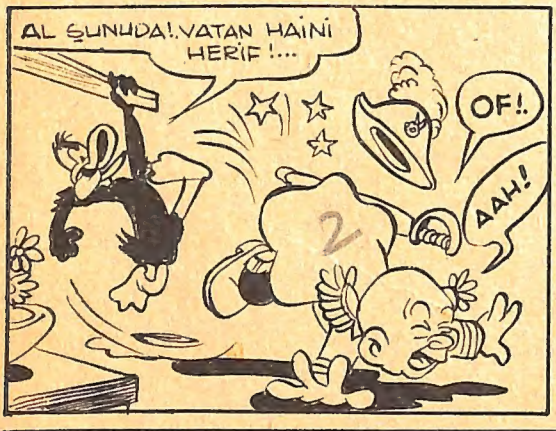
AL ŞUNUDA!.VATAN HAİNİ HERİF!...
OF!.
AAH!

AH!. SENİ ENSELEDİM PLÂNLARIN BOZULDU, BU KEZ BU ÜNİFORMAYI GİYDİĞİNE PİŞMAN OLACAKSIN APTAL!..
NE?

BU BENİM DERNEK ÜNİFORMAM. BİRLİĞİME KATILMADAN EVVEL KENDİMİ ALIŞTIRIYORUM..
YA!

GÜZEL HİKÂYE!. SİZ DÜŞMANLAR HEP BÖYLESİNİZ.
FAKAT DOĞRU! BU BENİM ÜNİFORMAM!..

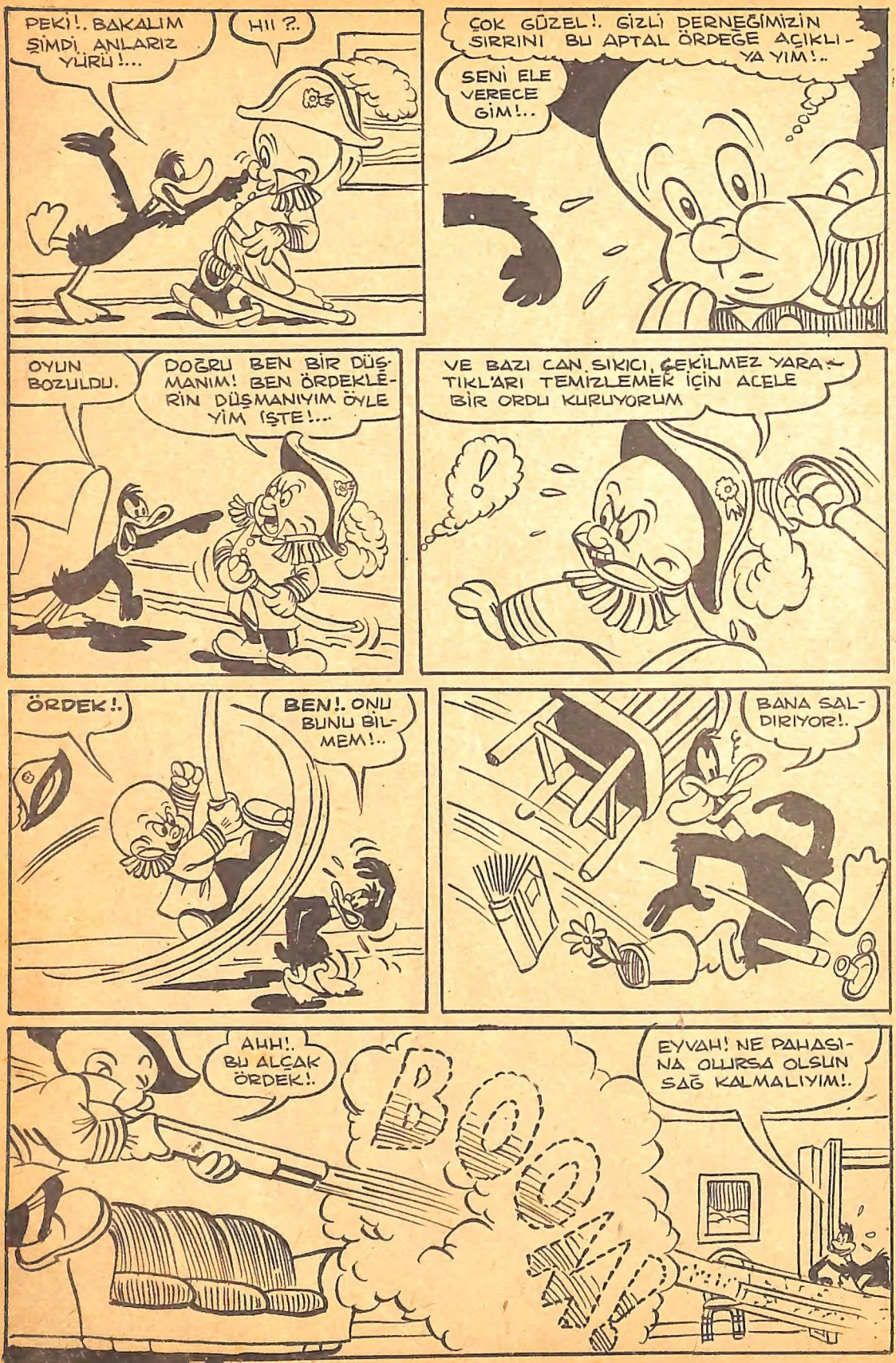
PEKİ!. BAKALIM ŞİMDİ ANLARIZ YİĞİN!...
HII ?.
ÇOK GÜZEL!. GİZLİ DERNEĞİMİZİN SIRRINI BU APTAL ÖRDEĞE AÇIKLIYAYIM!..
SENİ ELE VERECEĞİM!..
OYUN BOZULDU.
DOĞRU BEN BİR DÜŞMANIM! BEN ÖRDEKLERİN DÜŞMANIYIM ÖYLEYİM İŞTE!...
VE BAZI CAN SIKICI, ÇEKİLMEZ YARATIKLARI TEMİZLEMEK İÇİN ACELE BİR ORDU KURUYORUM
ÖRDEK!.
BEN!. ONU BUNU BİLMEM!..
BANA SALDIRIYOR!.
AHH!. BU ALÇAK ÖRDEK!.
BOOM
EYVAH! NE PAHASINA OLURSA OLSUN SAĞ KALMALIYIM!.

SENİ GEBERTECEĞİM!..
OF, AMAN GÖREV BENİ ÇAĞIRIYOR..
ELMER ÇILDIRMIŞ BUNDAN EMİNİM....
HOP!.. BİR!.. ...İKİ!..
BU ÇILGINLIĞINA DEVAM ETMEYE BIRAKMAMALIYIM!. ÖNCE BİZİM ÖRDEKLERİ TOPLAMALI YOKSA HEPSİNİ ÖLDÜRECEK!..
YAPILACAK TEK ŞEY VAR. HENÜZ YAKIT GEÇMEDEN.... HOP! BİR!. İKİ!..
ŞAK
ÖRDEKLERİ SİLÂH BAŞINA ÇAĞIRMAK!.
OH! OH!. ŞU SİLÂHI ELE GEÇİRİRSEM BEN ONA GÖSTERİRİM!..
HEY!..
DUR!
ARKASINDAN!.
AH.. KARŞI HÜCUMA GEÇMEK İSTİYORLAR GALİBA?..

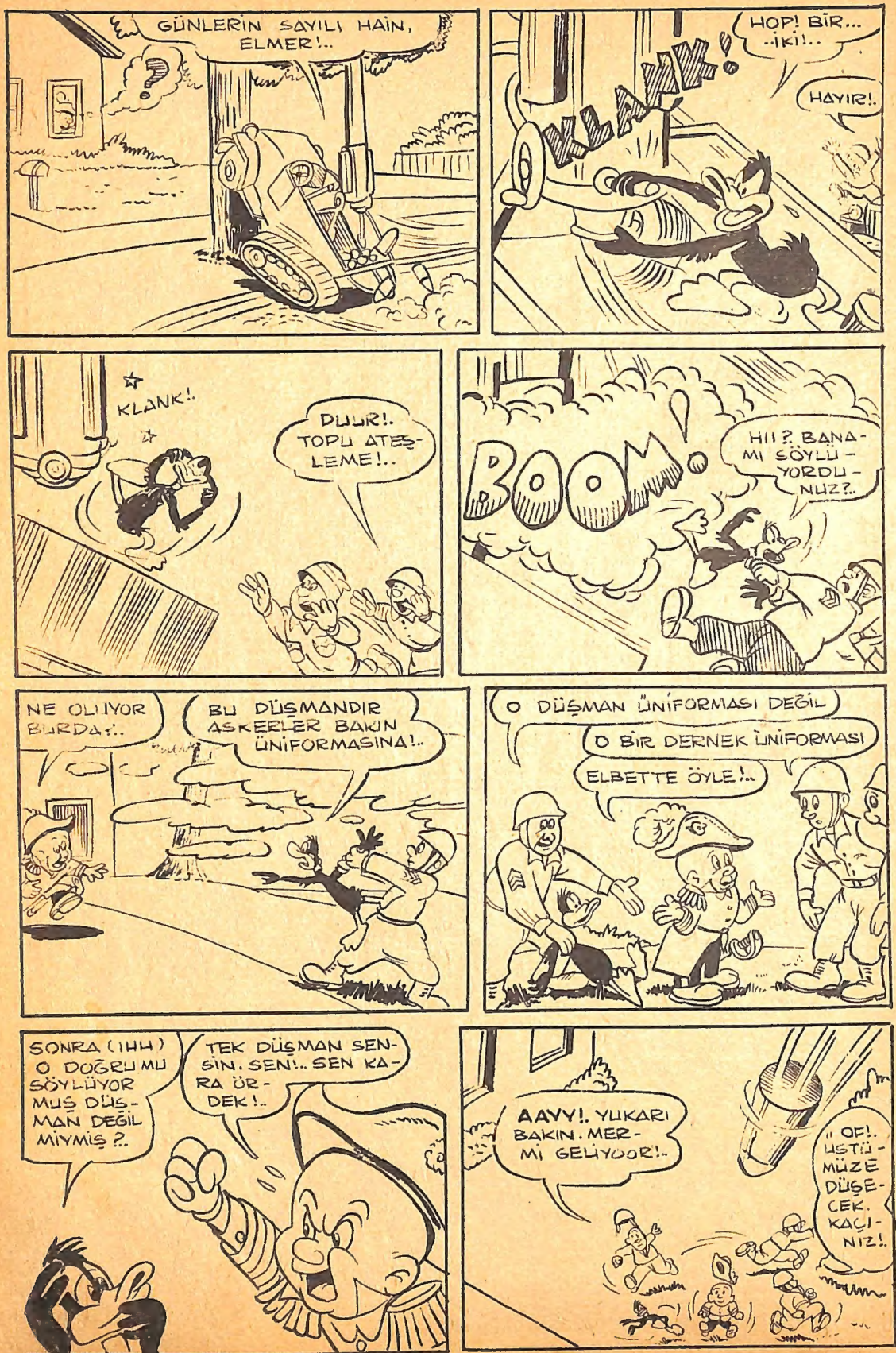
GÜNLERİN SAYILI HAİN, ELMER!..
?
HOP! BİR... -İKİ!..
HAYIR!
KLANK!
KLANK!
DUUR! TOPLU ATEŞLEME!..
BOOM!
HII? BANA MI SÖYLÜYORDUNUZ?..
NE OLUYOR BURDA?..
BU DÜŞMANDIR ASKERLER BAKIN ÜNİFORMASINA!..
O DÜŞMAN ÜNİFORMASI DEĞİL
O BİR DERNEK ÜNİFORMASI
ELBETTE ÖYLE!..
SONRA (IHH) O DOĞRU MU SÖYLÜYORMUŞ DÜŞMAN DEĞİL MİYMİŞ?..
TEK DÜŞMAN SENSİN. SEN!.. SEN KARA ÖRDEK!..
AAYY!. YUKARI BAKIN. MERMİ GELİYOOR!..
"OF!. ÜSTÜMÜZE DÜŞECEK. KAÇINIZ!.

AHHH!..
BOOM!
OHH!. İYİ KURTULDUK!..
OOF!.
SU BORUM PATLADI!...
SUYU KESİN ASKERLER SUYU KESİN!..
TAMAM. YAPTIK TAMAM!.
OOHH! DEPOMDAKİ BÜTÜN SUYUM AKTİ!..
BAK BAHÇEMİ NE YAPTIN KENDİNİ KURTARMAK İÇİN NE SÖYLEYECEKSİN ŞİMDİ?..
HİŞT! HİŞT. ARTIK SÖYLEYECEK BİRŞEY YOK CANIM
FAKAT MADEMKİ İSTİYORSUN!. SÖYLEYEYİM. HEPİMİZ İÇİN YENİ BİR BARIŞ VE YENİ YAŞAMA ALANI AÇILDI BUGÜN...
..AYNI ZAMANDA BİR ÖRDEK HAVUZUNA SAHİP OLDUĞUMUZ İÇİN ÇOK SEVİNÇLİYİZ OOH!.. OH!..
SON

KAHKAHALAR ÜLKESİ

Bir zamanlar şimdi yerini bile unuttuğum bir kahkahalar ülkesi ve bu ülkenin çok güzel bir de prensesi vardı. Kahkahalar ülkesinin insanları gam keder nedir bilmez her zaman güler, her zaman neşelenecek bir şey bulurlardı. Ayrıca prenseslerini ve onun babası olan sultanlarını çok severlerdi. Onları memnun etmek için çok çalışırlar, memleketlerinin kanunlarına sıkı sıkıya itaat ederlerdi.. O günlerde eğer kahkahalar ülkesine gitmiş olsaydınız her tarafta harıl harıl bir şeye hazırlandıklarını görürdünüz. Niye mi bu kadar çok çalışıp, hazırlanıyorlardı? Çünkü iki gün sonra prensesleri Gamze sultan ondört yaşına basacaktı.

Beklenen gün geldiği zaman, kahkahalar ülkesinin her tarafı çiçekler kâğıttan yapılmış rengârenk süslerle bezenmişti. Gamze sultan bütün bunlara o kadar çok sevindiki yerinde zıpzıp zıplayıp boyna ellerini çırptı. Herkes ona hediyeler getiriyor, Gamze sultan hediyeleri alıp paketlerini açarken içinden en çıkacak diye heyecanlanıyordu.

Hediyelerin hepsi birbirinden güzeldi. Fakat Gamze sultanın en çok hoşuna giden hediye babasının vermiş olduğu, altın topdu. Bu topu hiç elinden bırakmıyor, hatta geceleri bile onunla beraber yatıyordu.

Güzel bir bahar sabahı yanında nedimeleri ile beraber Gamze sultan ormana gitti. Ağaçların arasında topla oynuyorlar, şarkılar söyleyip dans ediyorlardı. Birden bir çam ağacının arkasında çirkin iğri büğrü bir cüce belirdi. Kızların hepsi birden şaşırdılar ve korktular. Bir araya toplandılar. Cüce onlara doğru yaklaştı, garip bir şekilde eğilip onları selâmladı ve:

-Kahkahalar ülkesinin sevimli prensesini hürmetlerimle selâmlarım.. Şurada ağacın dibinde uyuyordum, seslerinizi duydumda uyandım. Beni de aranıza alırmısınız diye sormağa geldim...

Prenses ve nedimeleri cüceden çok korkmuşlardı. Onun için değil onunla beraber oynamak bir an evvel oradan kaçmak için ne yapmaları gerektiğini düşünüyorlardı. Onların cevap vermediğini gören cüce :

Aaa! yoksa benden korktunuz mu? Merak etmeyin ben okadar fena bir cüce değilim. Benim hiç kimseye bir zararım olmaz.. Hem benim asıl isteğim sizlerle değil şu altın topla oynamak. Sevgili Gamze sultan altın topunuzu beş dakikacık bana verirmisiniz?

-Ah! hayır imkânsız! Onu bana babam hediye etti, hiç kimseye veremem.

-İyi ama biraz evvel arkadaşlarınızın elinde de o altın topu gördüm ben!. Hem bu altın top sizin için bu kadar kıymetlimi.. Ondan daha kıymetli hiç bir şeyiniz yok mu?

-Hayır efendim. Benim için bu altın top çok kıymetlidir. Ve ondan daha kıymetli hiç bir şeyim yok.

Böyle söyliyen prenses birden saraya doğru koşmağa başladı. Nedimelerde onu takip ediyorlardı. Onların birden kaçtıklarını gören cüce çok kızdı. Dişlerini gıcırdatarak:

-Ben size gösteririm, sayın Gamze sultan dedi.

Prenses saraya geldikten sonra hemen babasının taht odasına çıktı ona her şeyi anlatmak istiyordu, ama ne varki babası vezirleri ile toplantı yapıyordu. Bunun üzerine prenses çaresiz arkadaşlarının yanına döndü...

O gece sanki sarayın üzerinde kara bulutlar dolaşıyorlar? Herkesin içinde bir sıkıntı vardı. Nihayet yatma vakti geldi. Gamze sultan herzaman yaptığı gibi babasını öptü ondan sonra yatak odasına gitti. Fakat o gece nedense hiç uykusu yoktu. Odasının penceresini açtı, etrafı seyretmeğe ve ikide birde aklına takılan mânasız cüceyi aklından çıkarmağa çabalamağa başladı. Çok geçmeden ay dede yükseldi prensesin penceresinin tam karşı tarafına geldi. Prenses gülümsedi. Sonra yavaş yavaş o da kayboldu, yıldızlar birer birer şamdandaki mumlar gibi söndüler. Ve tepelerin ardından bir kızıllık yayıldı ovaya, evet güneş doğuyordu. Fakat neoldu, prenses hâlâ uyumamıştı. Bu işe prenses kendisi de şaşmıştı. Daha hayatında ilk defa sabaha kadar uyumadan pencerenin önünde oturmuştu. Şaşkın şaşkın giyindi ondan sonra elini yüzünü yıkayıp kahvaltı etmek üzere salona indi.

Herkes sofraya oturmuş onu bekliyordu. Sultan kızındaki uykusuzluğun farkına varmıştı. Ama hiç bir şey söylememeği tercih etti. Kahvaltıdan sonra Gamze sultan arkadaşları ile oynamak için bahçeye

sahifeyi çeviriniz

çıktı. Ne varki canı hiçte oyun oynamak istemiyordu. Kederli kederli bir köşede oturdu. Neşeli neşeli oynıyan arkadaşlarına bakmağa başladı.

Sultanda çalışma odasından kızını seyrediyordu. Birden bire prensesin nasıl değiştiğine bir türlü aklı ermiyordu. Biraz sonra yanına müneccim başını çağırdı ve :

-Müneccim başı dedi. Dün gamze sultan ne kadar neşeli ne kadar sevinçli idi. Ama bugün sabahtan beri onda tuhaf bir hal var. Acaba yıldızlara baksan birşey anlıyabilir misin?

Müneccim başı elinden gelen her şeyi yapacağına söz verdi ve yıldızları seyretmek üzere kuleye gitti. O gece yıldızları inceliyen müneccim başı hiç bir şey göremedi ve hiç bir şey anlıyamadı. Ertesi sabah sultanın huzuruna geldiği vakit çok üzgündü. Ona hiç bir netice alamadığını anlattı. Sultan buna çok üzüldü. Artık elden hiç bir şey gelmiyor ve prenses günden güne dahada halsizleşiyordu. Artık Kahkahalar ülkesinin insanları değil kahkaha atmak gülümsemek bile istemiyor; prensesleri için yapabilecek bir şeyleri olmadığı için çaresizlik içinde çırpınıyorlardı.

Bu şekilde aradan günler geçti, aylar geçti prenses günden güne halsizleşiyordu ve bir parça uyumak için hayatının yarısını bile verebileceğini söylüyordu. Tahmin ettiğiniz gibi prensesin uykusunu cüce çalmıştı.

Günlerden bir gün saraya uyku hırsızı cüce çıka geldi. Yas içinde olan nöbetçiler onu saraya sokmak istemediler. Bunun üzerine o prensesin odasının altındaki bir ağaca tırmanarak penceresine çıktı. Pencereye vurdu. Prenses halsiz halsiz cama doğru baktı. Ondan sonra birden gözleri parladı. Son bir gayretle yanında duran dadısına :

-Dadıcığım pencereyi aç. Sultan babamın bana verdiği altın topu o cüceye ver. Artık ona ihtiyacım kalmadı.

Dadısı yatağın baş ucundaki altın topu aldı ve prensesin yaşlı gözleri önünde cüceye verdi. Cüce topu aldı. Ondan sonra gene acaib bir şekilde prensesi selâmladı ve çabucak ağaçtan aşağı indi. Prensesin yanına gelen dadısı birden şaşırdı kaldı. Neden mi?.. Çünkü Gamze sultan yatağında mışıl mışıl uyuyordu. Güzel prenses kurtulmuştu.

Van kedisi

Sonia Halliday ve Laura Lushington isimlerindeki iki İngiliz kadın gazeteci Van kedileri uğruna 13 yılda tam 21 defa geldikleri Türkiye'yi "İkinci Vatanları" olarak kabul ettiklerini açıklamışlardır.

Aynı zamanda gönüllü olarak projeksiyonlu konferanslarla İngiltere'de geniş çapta Türkiye'nin turistik propagandasını yapan iki gazeteci üretip her birine nüfus kâğıdı bile çıkarttıkları Van kedileri sayesinde de milyoner olmuşlardır.

İki İngiliz gazetecisi bu olayı şöyle hikâye etmişlerdir:

"1955 de Israil'den Türkiye üzerinden İngiltere'ye dönüyorduk. İskenderun'da tanıştığımız bir Türk ailesi evlerinde görüp beğendiğimiz kedilerini bize hediye etti... Sonra da İstanbul'da kaldığımız otelin sahibi bizim kedinin eşi olan kendi erkek kedisini de verdi. Dişiye İskenderun güzeli, erkeğe ise İstanbul ismini vermiştik. Bir süre sonra 3 yavruları oldu. Ancak her üçü de anne ve babalarının sanki birer kopyesiydiler. Tanıdığımız bir baytar kedilerimizin alelâde olmayıp soylu olduklarını bildirince şaşırdık. Ve daha sonra bu durumu araştırmak üzere Türkiye'ye dönmeye karar verdik. Meğer ender bulunan Van kedileriymiş bizimkiler.

Tayland'ın ünlü Siyam kedisinden sonra Türkiye'nin Van kedisi İngiltere'de tanındı. Hâlen 100'den fazla Van kedisi İngiliz evlerinde beslenmektedir.

GAZETECİ KÖPEK

İspanya'nın Ortuelia-adel kasabasının en çok gazete satan müvezzii çok çalışkan bir köpektir. Her sabah saat altı buçukta işe başlayan Gandhi

adlı köpek saat dokuza kadar aralıksız gazete satmaktadır.

Dört ayaklı müvezzi, tek kollu Juan Antonio Casanova adlı bir adama aittir. Gandhi, sadece gazete taşımakla kalmamakta, aynı zamanda kendisine ismiyle seslenen herkese gazete satmaktadır. Gandhi müşterinin kendisine uzattığı parayı görür görmez hemen arkasına dönüp tezgâhtan bir gazete alarak müşteriye vermekte, sonra müşterinin uzattığı parayı da ağızıyla alarak sol tarafına bağlı bir deri çantaya koymaktadır. Müşteri parayı vermez veya son dakikada parayı uzatırken geri alırsa Gandhi derhal onun peşine düşmekte ve parayı alana kadar da müşterinin yakasını bırakmamaktadır.

Gandhi bu arada efendisi Antonio'nun arkadaşlarından bir kısmının gazetelerini evlerine götürmektedir. Ve her gün işini bitirdikten sonra da bir mahalle ötedeki bir tütüncü dükkânına giderek oradan sahibine bir paket sigara alıp getirmektedir.

Sahibi Antonio:" Kimse Gandhi'den para çalmaya cesaret edemez. Aksine, Gandhi her gün gazete satışlarını yaptıktan sonra geri döndüğü zaman çantasına daima sattığı gazetelerin hesabından fazla para bulunuyor. Bazı müşterileri galiba ona bahşiş de veriyorlar."

KARGA İLE BALIKCIK

Evvel zamanda büyük bir denizin kenarındaki kulübede bir balık anne ile üç çocuğu rahat rahat oturuyorlarmış. Bir gün balık anne hastalanmış. Zavallıcık yatağında sancıdan kıvranıyormuş. Çocukları küçük olduğundan annelerine nasıl yardım edeceklerini bilemiyorlarmış, en büyük çocuk annesinin üzüntüsüne dayanamıyarak kulübeden dışarı çıkmış " belki birisi geçer de annemize yardım eder"diye düşünmüş. Etrafına bakınmış kimsecikler yokmuş, ümitsizlikten ağlamağa başlamış.

İyi kalpli balık yavru-

su acı acı ağlarken yanına bir kara karga gelmiş ve "Küçük balık ne ağlıyorsun?" diye sormuş. Balık yavrusu:

-Annemiz hastalandı. Yatağında sancıdan kıvranıyor. Biz de hiç bir şey bilmiyoruz ki annemizi iyi edelim. Ağlamayım da ne yapayım?...

Demiş. O vakit karga:

-Sen pek budala imişsin, küçük balık. Sus ağlama, ben hemen anneni iyi edivereyim. Annen kulübede yalnız mı? Diye sormuş.

Küçük balık:

Kardeşlerinin annelerinin yanında olduklarını söylemiş. Karga :

-Git kardeşlerine söyle, annelerini yalnız bıraksınlar. Yalnız kalınca ben gider, onu iyi ediveririm. Yalnız dikkat et, küçük balık, annen bağırırsa, sakın kimse içeriye girmesin.. Ben onu bağırta bağırta iyi edeceğim, demiş.

Saf küçük balık yavruları pek sevinmişler, koşa koşa kulübeden uzaklaşmışlar.

Hain karga içeriye girer girmez hastanın üstüne saldırmış ve didiklemeye başlamış. Zavallı hasta balık avazı çıktığı kadar bağırmış, çocuklarını çağırmış. Sevgili annelerinin bağıra bağıra hastalıktan kurtulacağına inanan saf yavrular içeriye girmeğe cesaret edememişler. Acı acı bağırmalar epey devam ettikten sonra kesilmiş. Birazdan karga da dışarı çıkmış, kuru bir ağacın dalına konarak gagasını temizlemeye başlamış.

Annelerinin iyileştiğine inanarak koşmuşlar İçeride karşılaştıkları manzaradan zavallı balıkçıklar donakalmışlar yatakta annelerinin yerinde kuru kemik gören balıklar, ağlaya ağlaya kemikleri toplamışlar. Göz yaşları ile ıslattıktan sonra denize atmışlar. Kendileri de üzüntüden denizin dibine dalmışlar. Zavallı balık annenin temiz kalbi saf büyük çocuğu denize dalmadan kargaya :

-Annemizi yedin. Karnın doydu. Seviniyorsun, değil mi? Fakat sevincin çok devam etmiyecek. Kötülük yapan cezasını çabuk bulur, diye sızlanmış.

Birdenbire kuvvetli rüzgâr çıkmış: Denizin suyu yükselmiş, yatağından taşmış.. Karganın oturduğu ağacı da su basmış. Karga korkudan yükselmiş, uçmuş, uçmuş. Fakat konacak bir tek ağaç bulamamış, çünkü nerede konacak bir kara parçası görüp konmak istese, orasını su basarmış ; en sonunda karga yorularak denizin içine yuvarlanmış.

O vakit dibe dalan balık yavruları denizin üstüne çıkarak kargayı didik didik etmişler.

O zaman bu zaman balıklar karadan çekilerek suda yaşıyorlar. O zamandanberi denizlerin suyu tuzludur.

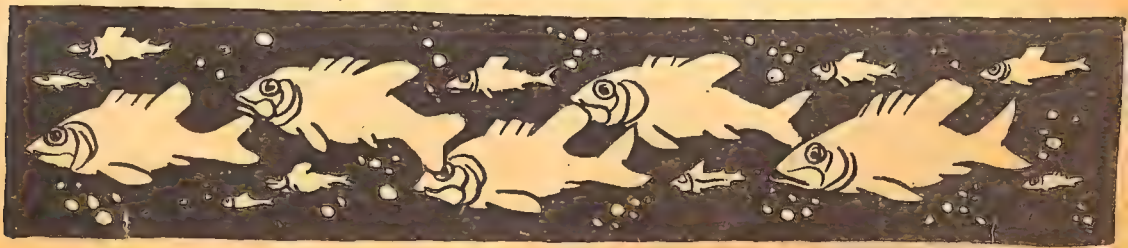

KOCA KULAK TAVŞAN

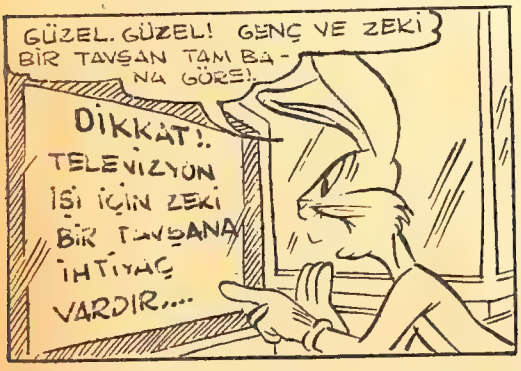

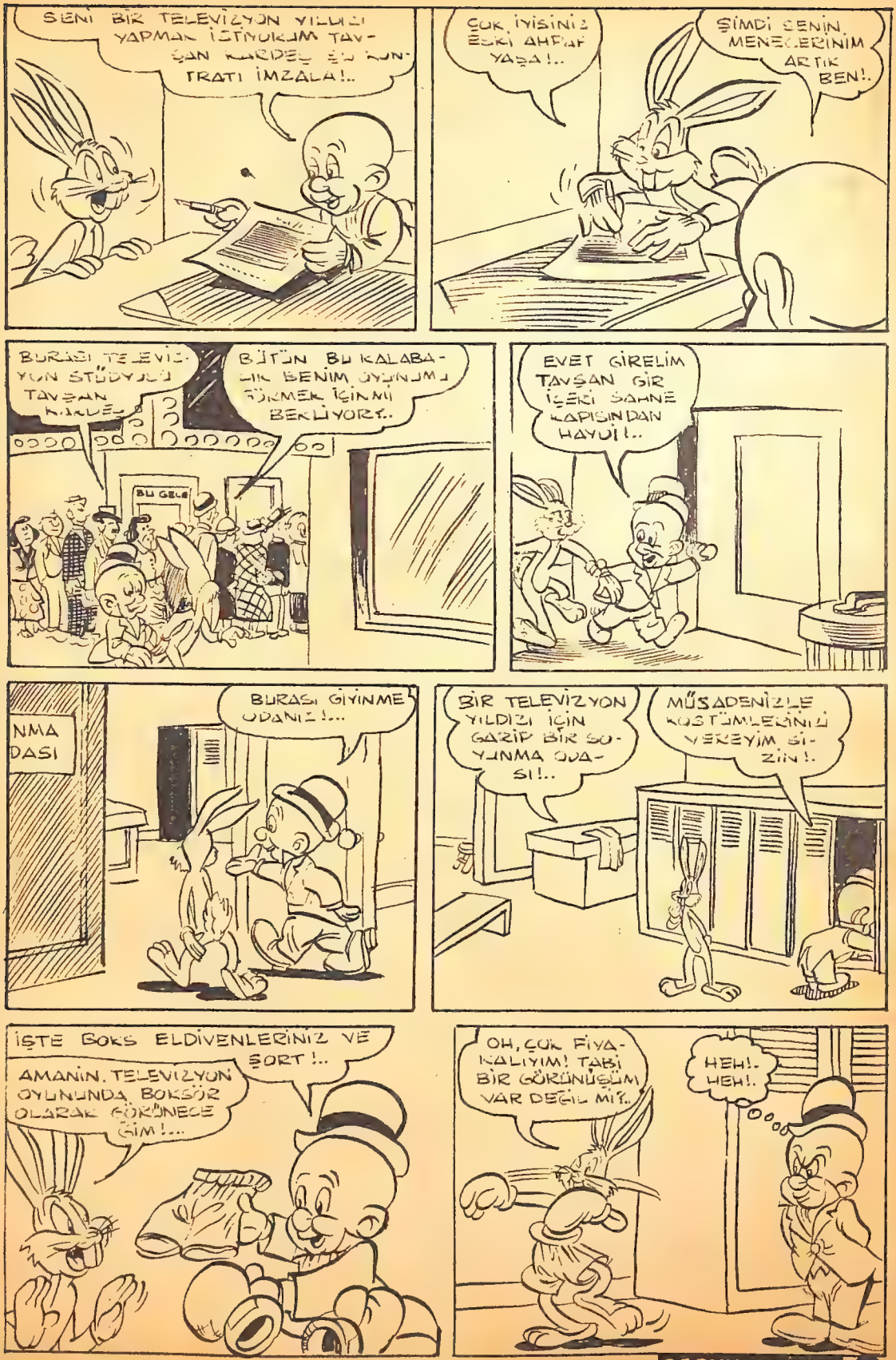
SENİ BİR TELEVİZYON YILDIZI YAPMAK İSTİYORUM TAVŞAN KARDEŞ, ŞU KONTRATI İMZALA!..
ÇOK İYİSİNİZ ESKİ AHBAP YAŞA!..
ŞİMDİ SENİN MENEJERİNİM ARTIK BEN!.
BURASI TELEVİZYON STÜDYOSU TAVŞAN KARDEŞ..
BU GECE
BÜTÜN BU KALABALIK BENİM OYUNUMU GÖRMEK İÇİN Mİ BEKLİYOR?..
EVET GİRELİM TAVŞAN GİR İÇERİ SAHNE KAPISINDAN HAYDİ!..
NMA DASI
BURASI GİYİNME ODANIZ!...
BİR TELEVİZYON YILDIZI İÇİN GARİP BİR SOYUNMA ODASI!..
MÜSAADENİZLE KOSTÜMLERİNİZİ VEREYİM SİZİN!.
İŞTE BOKS ELDİVENLERİNİZ VE ŞORT!..
AMANİN. TELEVİZYON OYUNUNDA BOKSÖR OLARAK GÖRÜNECEĞİM!...
OH, ÇOK FİYAKALIYIM! TABİ BİR GÖRÜNÜŞÜM VAR DEĞİL Mİ?..
HEH! HEH!.

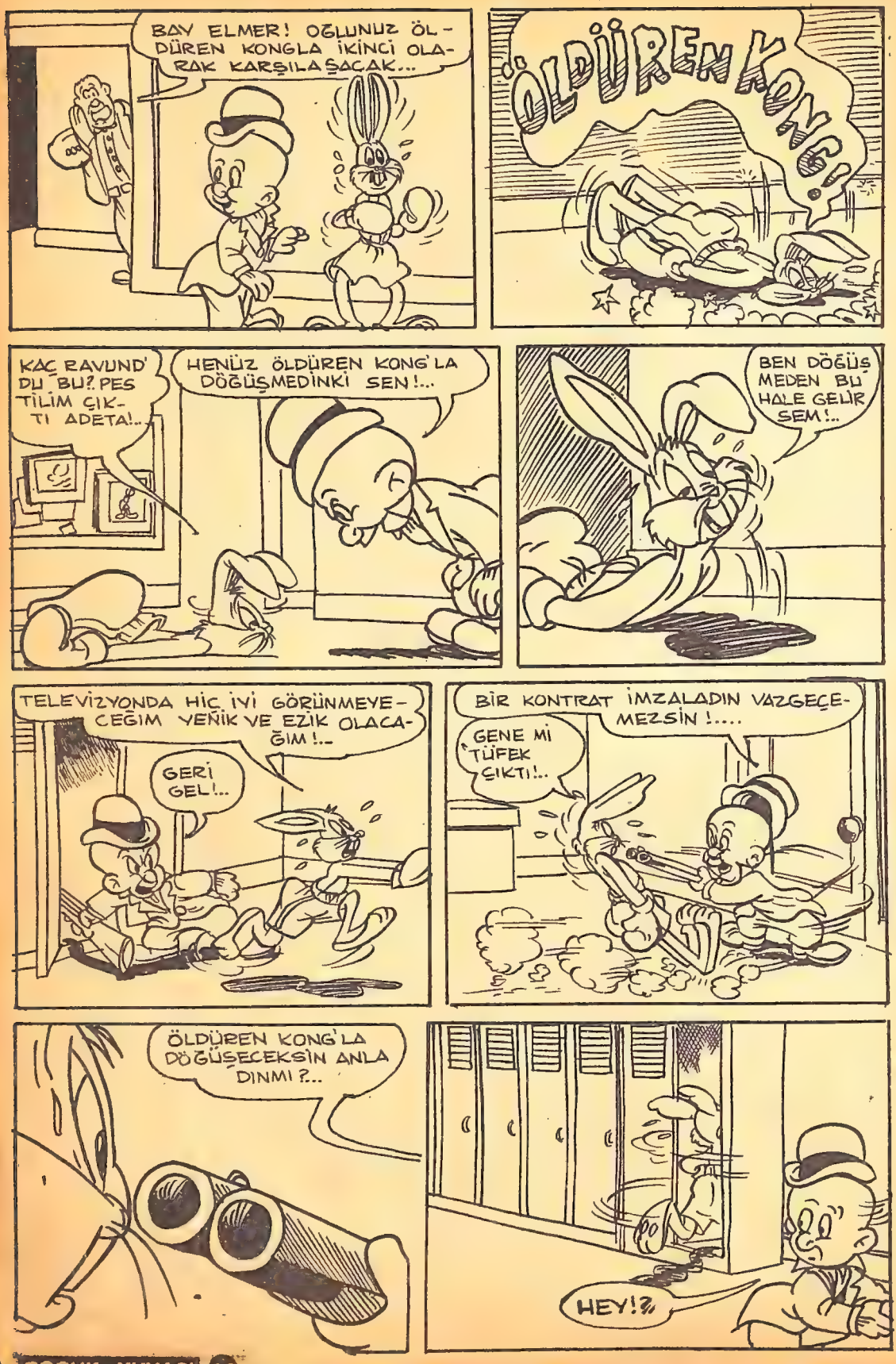
BAY ELMER! OĞLUNUZ ÖLDÜREN KONGLA İKİNCİ OLARAK KARŞILAŞACAK...
ÖLDÜREN KONG!
KAÇ RAVUND' DU BU? PES TİLİM ÇIKTI ADETA!..
HENÜZ ÖLDÜREN KONG'LA DÖĞÜŞMEDİNKİ SEN!...
BEN DÖĞÜŞMEDEN BU HALE GELİR SEM!..
TELEVİZYONDA HİÇ İYİ GÖRÜNMEYECEĞİM YENİK VE EZİK OLACAĞIM!..
GERİ GEL!..
BİR KONTRAT İMZALADIN VAZGEÇEMEZSİN!....
GENE Mİ TÜFEK ÇIKTI!..
ÖLDÜREN KONG'LA DÖĞÜŞECEKSİN ANLADINMI?...
HEY!?

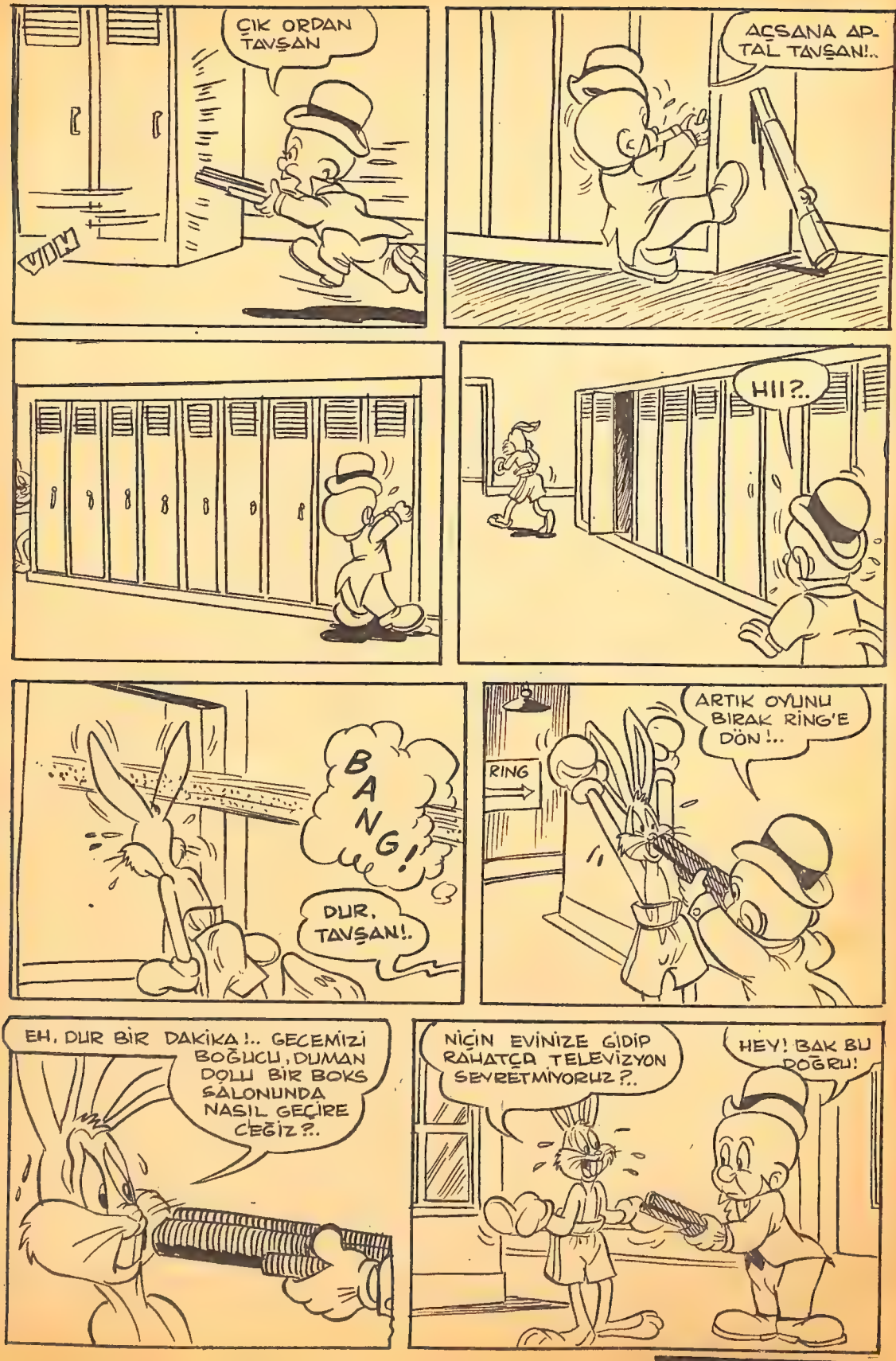
ÇIK ORDAN TAVŞAN
VIK
AÇSANA AP-TAL TAVŞAN!..
HII?..
BANG!
DUR, TAVŞAN!.
RING
ARTIK OYUNU BIRAK RİNG'E DÖN!..
EH, DUR BİR DAKİKA!.. GECEMİZİ BOĞUCU, DUMAN DOLU BİR BOKS SALONUNDA NASIL GEÇİRE CEĞİZ?..
NİÇİN EVİNİZE GİDİP RAHATÇA TELEVİZYON SEYRETMİYORUZ?..
HEY! BAK BU DOĞRU!

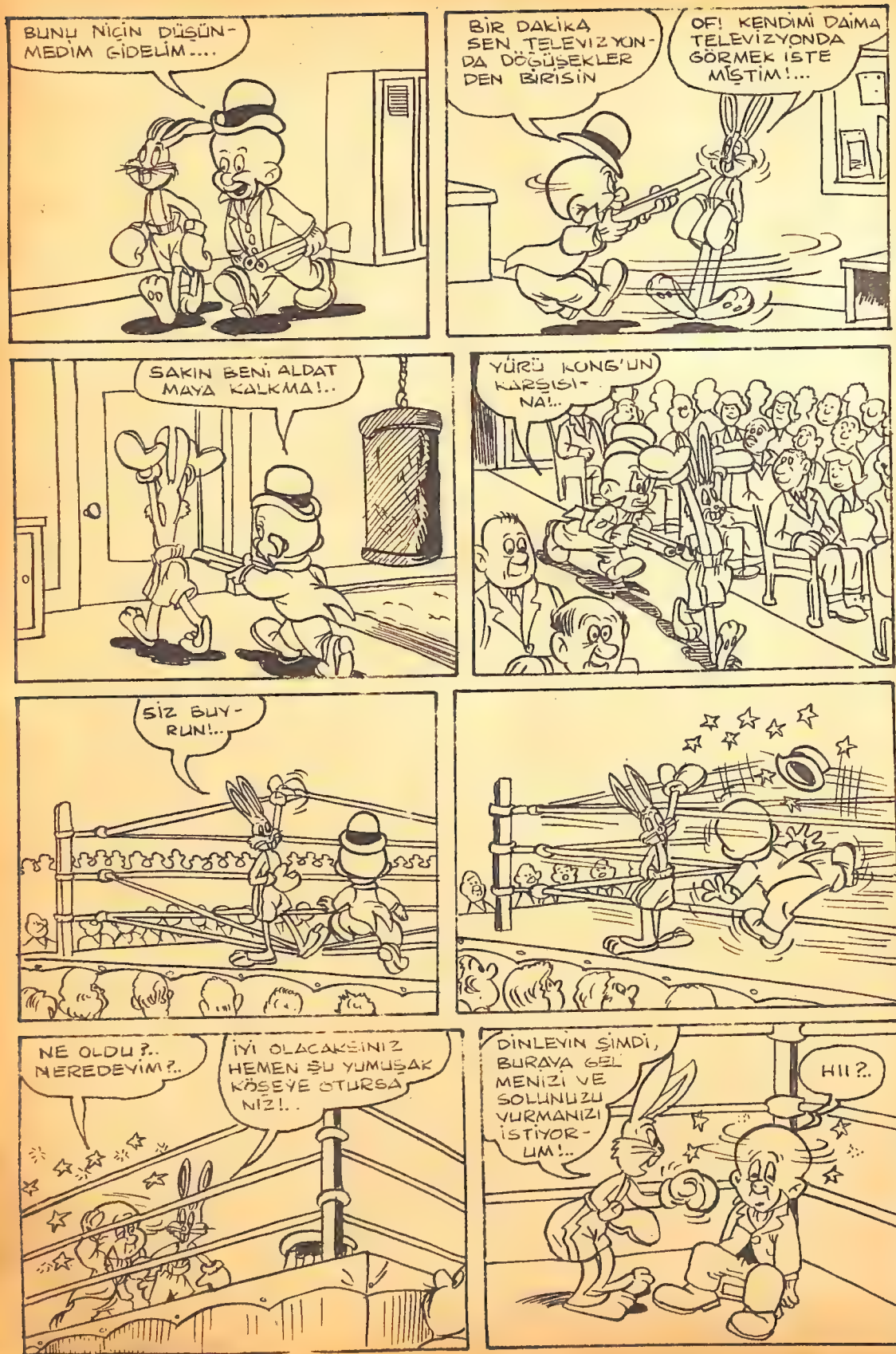
BUNU NİÇİN DÜŞÜNMEDİM GİDELİM....
BİR DAKİKA SEN TELEVİZYONDA DÖĞÜŞEKLERDEN BİRİSİN
OF! KENDİMİ DAİMA TELEVİZYONDA GÖRMEK İSTEMİŞTİM!...
SAKIN BENİ ALDATMAYA KALKMA!..
YÜRÜ KONG'UN KARŞISINA!..
SİZ BUYRUN!..
NE OLDU?.. NEREDEYİM?..
İYİ OLACAKSINIZ HEMEN ŞU YUMUŞAK KÖŞEYE OTURSANIZ!..
DİNLEYİN ŞİMDİ, BURAYA GELMENİZİ VE SOLUNUZU VURMANIZI İSTİYORUM!...
HII?..

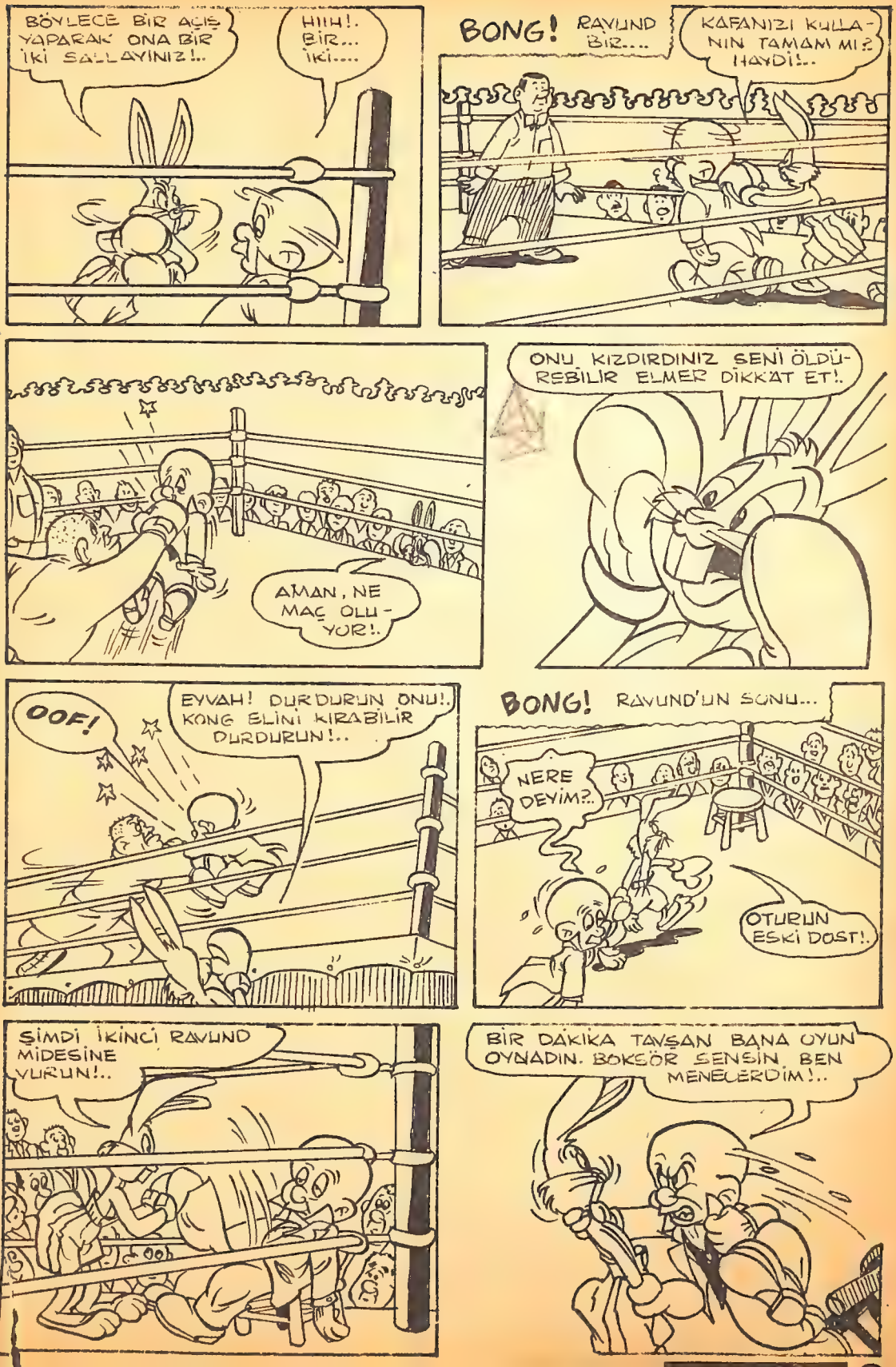
BÖYLECE BİR AÇIŞ YAPARAK ONA BİR İKİ SALLAYINIZ!..
HIH!. BİR... İKİ....
BONG! RAVUND BİR....
KAFANIZI KULLANIN TAMAM MI? HAYDİ!..
AMAN, NE MAÇ OLUYOR!.
ONU KIZDIRDINIZ SENİ ÖLDÜREBİLİR ELMER DİKKAT ET!.
OOF!
EYVAH! DURDURUN ONU!. KONG ELİNİ KIRABİLİR DURDURUN!..
BONG! RAVUND'UN SONU...
NERE DEYİM?..
OTURUN ESKİ DOST!.
ŞİMDİ İKİNCİ RAVUND MİDESİNE VURUN!..
BİR DAKİKA TAVŞAN BANA OYUN OYNADIN. BOKSÖR SENSİN. BEN MENECERDİM!..

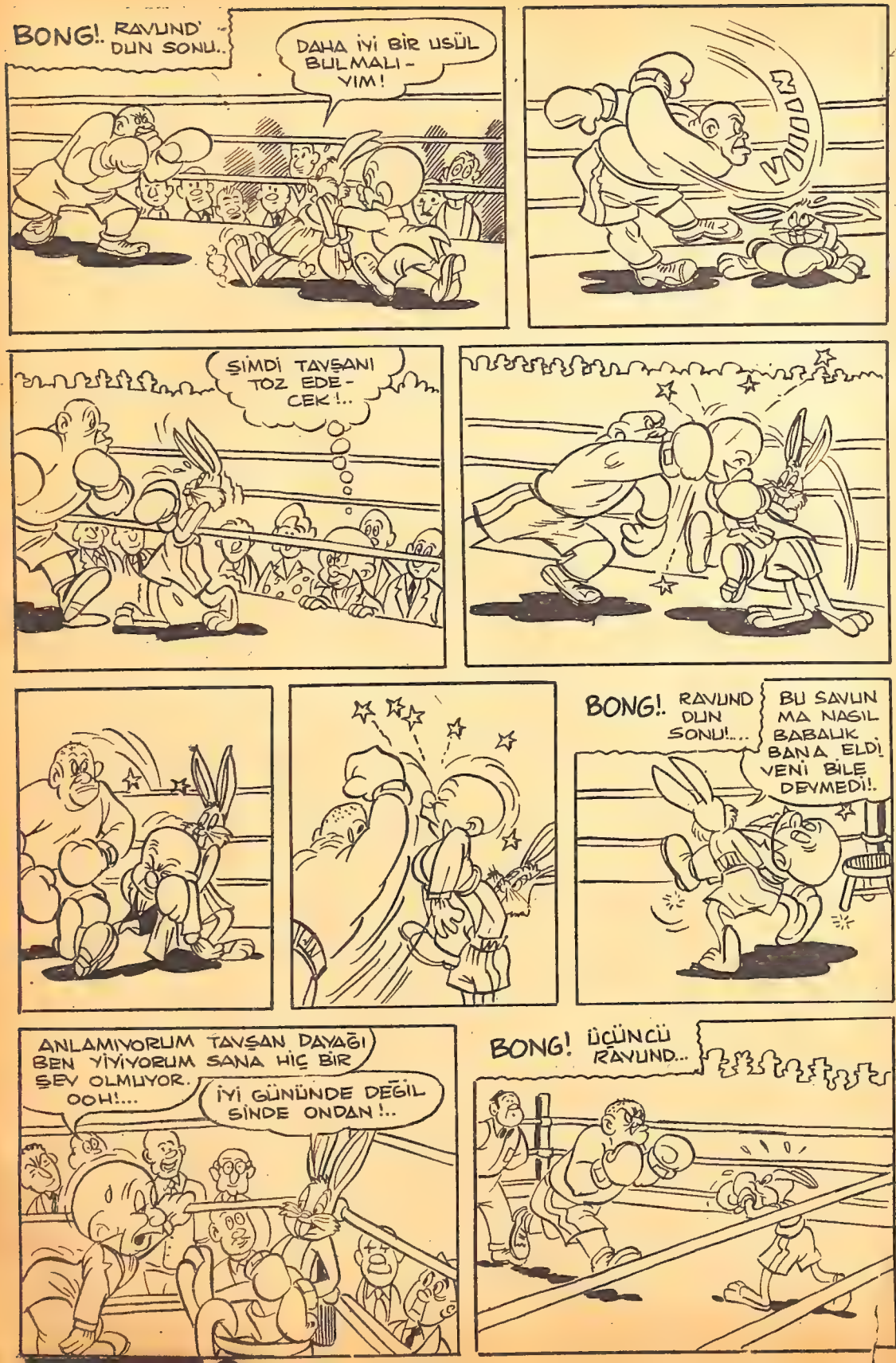
BONG! RAVUND' DUN SONU..
DAHA İYİ BİR USÜL BULMALI-YIM!
VUUN
ŞİMDİ TAVŞANI TOZ EDE-CEK!..
BONG! RAVUND DUN SONU!...
BU SAVUN MA NASIL BABALIK BANA ELDİ VENİ BİLE DEYMEDİ!.
ANLAMIYORUM TAVŞAN DAYAĞI BEN YİYİYORUM SANA HİÇ BİR ŞEY OLMUYOR. OOH!...
İYİ GÜNÜNDE DEĞİL SİNDE ONDAN!..
BONG! ÜÇÜNCÜ RAVUND..

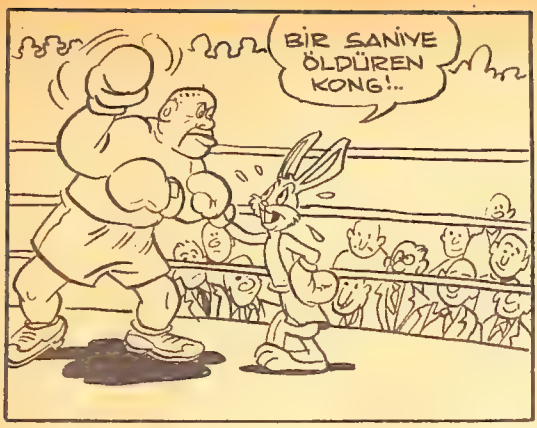
BİR SANİYE ÖLDÜREN KONG!..

HII?.
BUNU SİZE BEN SÖYLEMEK İSTEMEZDİM, FAKAT TELEVİZYON'A KÖTÜ YANINIZI GÖSTERDİĞİNİZİ BİLİYOR MUSUNUZ?..

HAYIR UFAKLIK!
BAŞINIZI YANA DÖNDÜRÜNÜZ. BÖYLE ŞİMDİ DAHA İYİSİNİZ!..

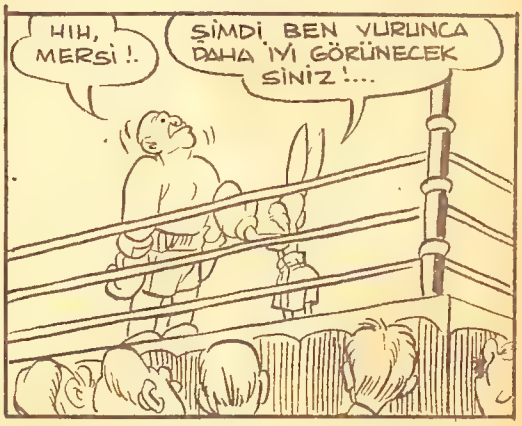
HIH, MERSİ!.
ŞİMDİ BEN VURUNCA DAHA İYİ GÖRÜNECEK SİNİZ!...

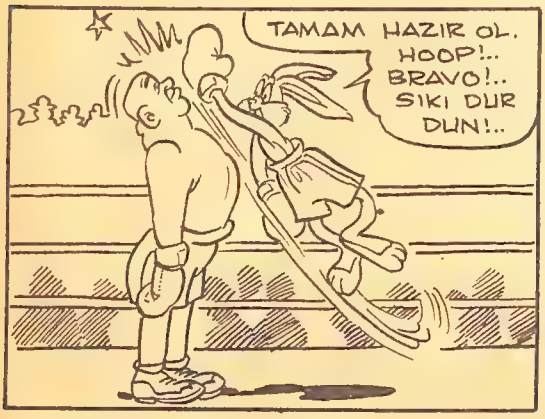
TAMAM HAZIR OL. HOOP!.. BRAVO!.. SIKI DUR DUN!..

AH, AH! BİRAZ CANINIZI ACITTIM SANIRIM!..

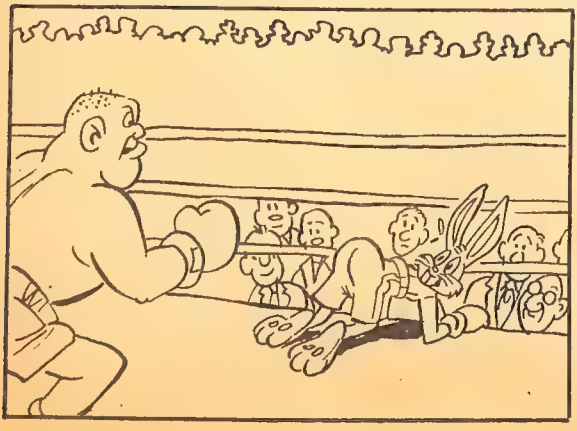

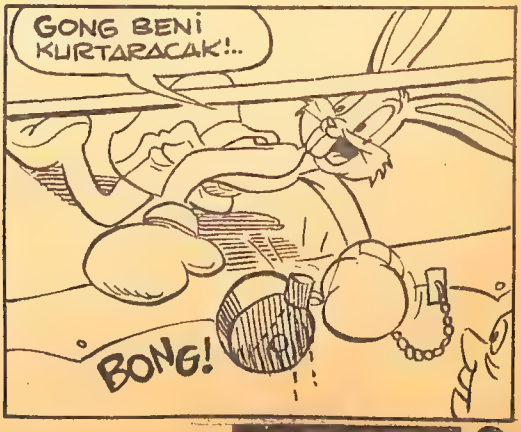
GONG BENİ KURTARACAK!..
BONG!

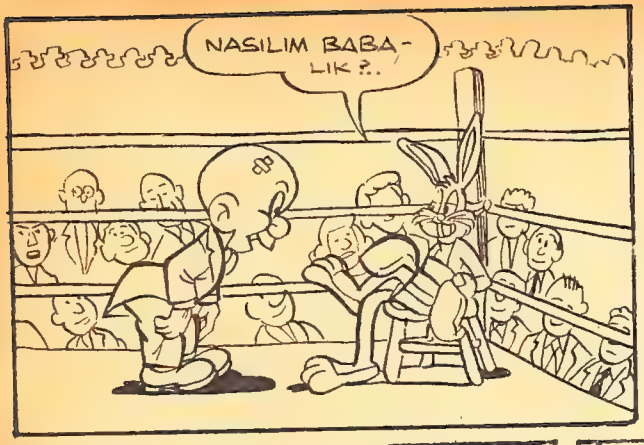
NASILIM BABA-LIK?..

BU RAVUND'DA ONU ALDAT-TIN FAKAT DÖRDÜNCÜDE İŞİN TAMAMDIR SANIRIM?..

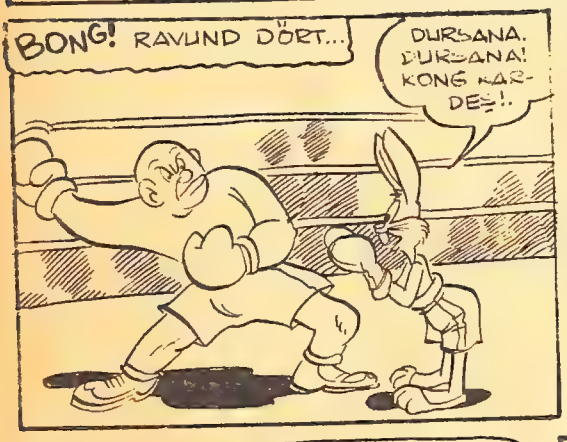
BONG! RAVUND DÖRT...
DURSANA. DURSANA! KONG KAR-DEŞ!.

NE VAR?
SÖYLEMEK İSTEMEZDİM, FAKAT, MENECERİMİN SİZİN İÇİN NE KÖTÜ ŞEYLER SÖY-LEDİĞİNİ BİLİYORMUSUN?..

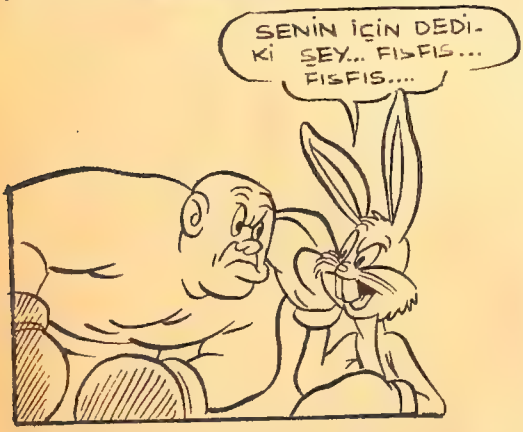
SENİN İÇİN DEDİ-Kİ ŞEY... FISFIS... FISFIS....

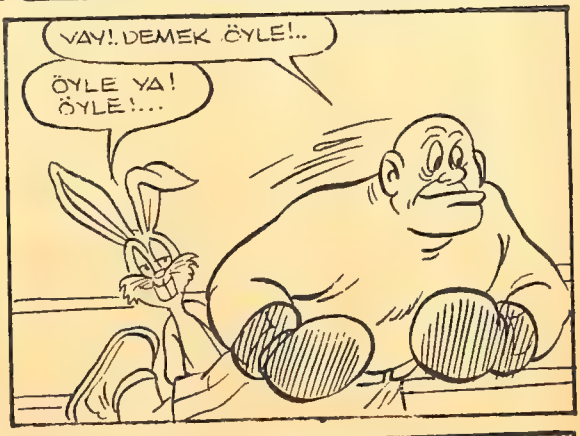
VAY! DEMEK ÖYLE!..
ÖYLE YA! ÖYLE!...

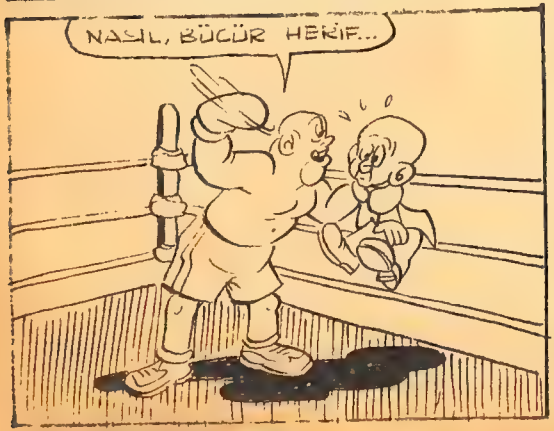
NASIL, BÜCÜR HERİF...

AH! BAYIM O KAFASIZ, KONG' UN SİZİN ALEYHİNİZDE NELER SÖYLEDİ NELER?..

O SİZİN İÇİN DEDİKİ FIS... FIS... FIS....
ÖYLEMİ DEDİ?..
BENİM İÇİN BUNU. NASIL DERSİN DEFOL!..
HEY, BABALIK O ADAMIN SİZİN İÇİN NE KÖTÜ ŞEYLER SÖYLEDİ BİR BİLSEN FIS... FIS....
YA ÖYLEMİ DEDİ ?..
ÖYLE DEDİ!..
BEN BU HAVASI BOZUK YERDEN AYRILMALIYIM....
ELMER'İN EVİNE GİDİP RAHATÇA TELEVİZYON SEYRETMELİ !...
TONİ KU
GÖRDÜĞÜM EN GÜZEL DÖĞÜŞ!..
SON

BİRBİRİMİZİ TANIYALIM

BİR ŞAİR KARDEŞİNİZ

Asuman Sargut

Üsküdar Amerikan kız lisesi orta ikinci sınıfta öğrenci olan Asuman Sargut, 5 yaşından beri şiir yazan küçük bir şair. Şiiri her şeyden çok seviyor, ama spor sevgisi de şiir kadar içini sarmış. Asuman, çok güzel yüzüyor, ata biniyor beyzbol oynuyor. Klâsik müziği de çok seviyor. Fakat şiir yazdığı zamanlar her şeyi unutuyor. Şiirleri çok beğenilen Asuman Sargut'un "İlkokula Veda" adlı kitabından bir kaç şiirini beraberce okuyalım.

İLKOKULA VEDA

Diploma töreni 1966

Daha henüz dün gibi
Okula girişimiz;
Elde küçük çantalar,
Başta beyaz kurdele,
Önde büyük ablalar,
Arkada biz elele,
Daha henüz dün gibi
Okula girişimiz.

Okuma bayramında
Göğse kurdele takış,
Sabah sıra olurken
Bağırma, itiş, kakış,
Atlayarak, koşarak
Akıam okuldan çıkış,
Daha henüz dün gibi
Okula girişimiz.

Sınıflar sıra sıra
Birbir peşine geçti,
Öğretmen beni seçti:
Yok canım beni seçti!
Okuma yazma derken
Yıllar ne çabuk geçti,
Daha henüz dün gibi
Okula girişimiz.

Günler doldu, İmtihan
Dayandı kapımıza;
Korkuyla ümit birden
Yüklendi hepimize..
Öğretmenim, çok sorma;
İnsaf et de sen bize,
Daha henüz dün gibi
Okula girişimiz.

Okul bitti mutluluk
Duymadım ben içimde.
Daha henüz dün gibi
Okula girişimiz .
Öğretmenim ayrılık
Acısı var içimde.. .
Bana hicran oluyor
Okul bitirişimiz.

6 EKİM

6 Ekim günüydü
Bir güneş doğdu dağdan.
Atamın güler yüzü,
Göründü ovalardan.

Düşmana çık diyordu,
Bu sevimli vatandan.
Çiğnetmem ben yurdumu,
Toprağım Türk kanından.

Bu vatan Türkün malı,
Bu ocak Türk ocağı,
Hepimizin dilinde,
Milletin kahramanı.

İstanbulda dalgalan
Türkün güzel bayrağı !
6 Ekim Türklerin,
Kutsal büyük bayramı.

ÖĞRETMENİM

Hassas güzel kalbinle,
Yetiştirdin binlerce,
Kız ve erkek talebe
Didinerek gün, gece.

Gözlerinde Şefkatin
Nurunu görüyorum.
Sevgili öğretmenim,
Seni çok seviyorum.

İleriye sen bizi
Her gün hazırlıyorsun.
İlmin okadar çokki
Hazine veriyorsun.

Her gün seni görmekle
Sevinç duyar koşarım.
Ödevimi ben zevkle
Senin için yaparım.

Sen yarının temeli
Harcı, yapısısın sen !..
Varlığınla yetiştim,
Sevginle büyüdüm ben.

18/10/1963 Göztepe
(Sınıf 3)

ANNEME

Anneciğim güzelsin,
Dünyalara bedelsin,
Melek varsa, o sensin,
Hayatım anneciğim.

Kalbimdesin sen benim,
Sen olmazsan ben neyim?
Senden parça benliğim,
Biricik anneciğim .

İnsanlık Sorumunu ,
Sevgi, Şefkat yolunu,
Allahı, doğruluğu,
Öğreten anneciğim.

OKTAY ÇAKIRLAR

GULAY ÇAKIRLAR

İSTİKLÂL SAVAŞINDAN

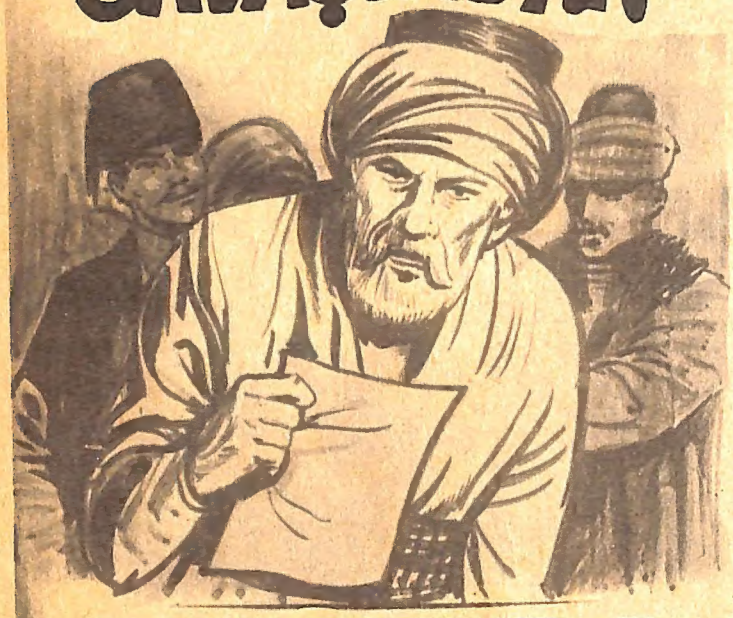

Bir HATIRA

Pencereleri yağlı beyaz kağıt kaplı köy odasının önünde oturanlar, muhtarın dere yolundan koşakoşa geldiğini gördüler. Köyün en şen ihtiyarı olan Kanber ağa hemen ayağa kalktı, uzun çubuğunu sallayarak haykırdı:

-Aşkolsun muhtara be! bu yaştan sonra ne de yavuz sekiyor!..

Nalbant Osman Usta cevap verdi:

-Ey oğul! iyi haberler yaradı. Bak hepimize taş çıkartıyor. Muhtar nefes nefese geldi, oradakiler halâ gülüyorlardı. O koynundan çıkardığı bir kâğıdı göstererek:

-Hemşeriler! dedi hazır olun, düğün var!

Gürültü sustu, herkes doğruldu, hepsi beyaz sakallı muhtarın söyliyeceği sözü bekliyor. Muhtar gülerek sözüne devam etti:

-Anlamadınız mı? Bayram var diyorum. İşte ispatı! Şimdi iki jandarma getirdi. Milli istiklâl ordularımız Afyon cephesinde taarruza geçmişler... Bütün dünyanın gözü bizde imiş. Biz imanımız ve Gazi babamızla tek başımıza kalmışız. ihtiyat kuvvetler toplanıyor, haydi bakalım, ihtiyatta kim varsa hazır olsun!..

Bu haber oradakileri sevindirdi. Tekrar sordular:

-Afyon cephesinde mi taarruza geçmişiz?

Muhtar tesbihini şıkırdatarak cevap verdi:

-Evet Afyon'da, ilk hamlede cepheyi yarmışız. İhtiyar Kanber ağa bağırdı:

-Allah Allah! yaşasın Türk İstiklâl orduları! İhtiyarlar köyün meydanına toplanırken, kırmızı, mavi dokuma pürgülü köy kadınları da birbirleriyle konuşuyorlardı. Akgözün Emine sordu:

-Hepsi de cepheye mi gidecek?

Muhtarın gelini cevap verdi:

-Hım! Hepsi de...

Emine yaşmağını biraz daha indirdi ve bir damla yaşla ıslanan gözlerini kapayarak (Demek Tosun da gidecek) diye düşündü, ve ta orada, çamlığın ötesinde davar yayan Tosun gözünün önüne geldi.

Bayraktarın Esma Nine, Eminenin halini anladı:

-A kızım! dedi, sen Tosununa kavuştuktan sonra, gidiyor, ne keder ediyorsun? Bir aylık gelin güveysiniz. Ya ben ne diyem ki altı günlük nişanlı iken Hacı baban moskof kavgasına gitmişti..

-Ben bir şey demedim Esma nine!

-Bir şey demedin ama göz var iz'an var, şu halin ne?

-Hiiiiç!

-Alyanaklım! Hacı Baban her vakit bana derdi ki: (Bir Türk oğlu ocağını şenlendirmek için iki de-

MİNİMİNİLERİN SAYFASI

Numaraları birleştiriniz ve çıkan resmi boya kalemleriniz ile boyayınız.

TASARRUF KÜÇÜK
YAŞTA BAŞLAR

TÜRK TİCARET BANKASI